

[Askjær Jørgensen]

de overtræder lovene, så de ikke kommer til at ligge samfundet økonomisk til byrde både på den ene og den anden måde. Først ved udgiften til driften af fængsler og næstefter ved, at de mere eller mindre bliver ødelagt som mennesker af disse ophold i fængslerne. Det gjorde et ret kraftigt indtryk på mig i sommer, da finansudvalget besøgte et par af vore fængsler. Det er min faste overbevisning, at det er en forkert måde at straffe folk på, når de overtræder samfundets love, og det er bevæggrunden til, at jeg ikke i finansudvalget kan stemme for det pågældende aktstykke. Naturligvis er det uacceptabelt med en pukkel på 7.000, der venter på at få lov til at afsone en straf, men man må finde en anden løsning. Det er klart, at f. eks. spritbilister må have nogle store økonomiske straffe, altså store bøder, i stedet for at de skal ind og belaste samfundet med hæfte osv.

Det er helt relevant, at man får denne debat, og jeg vil gå så langt som til at sige, at jeg er enig med hr. Wilhjelm i de bemærkninger, han startede med ved debatten her i dag.

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

I anledning af de sidste bemærkninger, hr. Askjær Jørgensen kom med, vil jeg sige, at det kan jo blive ganske interessant for de historieskribere, der skal prøve at finde ud af, hvad fremskridtspartiet egentlig mener. Hvad vil de egentlig, når det drejer sig om kriminalitet og kriminalitetsbekæmpelse? Jeg har hørt nogle debatter i tinget i den korte tid, jeg har været her, og i dag er forvirringen efter min opfattelse ved at være total med hensyn til, hvad fremskridtspartiet egentlig vil. Men det vender vi jo nok tilbage til.

Jeg vil gerne starte med at sige til fru Birgith Mogensen, som stillede mig det spørgsmål, hvorfor kriminaliteten faldt i 1975-76, at det er jeg desværre ikke i stand til at svare på. Jeg ved, at der er foretaget i hvert fald en enkelt videnskabelig undersøgelse, hvor man ville forsøge på at vurdere, hvad der egentlig var årsagerne til det. Min erindring siger mig, at undersøgelsen endte i, at det var vanskeligt at sige, hvad der var årsagen til det. Jeg mener at kunne huske, at man ikke kunne henføre det til den økonomiske situation, som den var i samfundet på det tidspunkt, men derudover er det min erindring, at man

egentlig ikke var i stand til at forklare, hvorfor kriminaliteten faldt i den periode.

Hr. Bernhard Baunsgaard rejser et par spørgsmål, som jeg ikke rigtig føler mig påklædt til at gå ind i en diskussion om i dag. Det er spørgsmålet om anvendelsen af varetægtsfængsel og spørgsmålet om anvendelsen af isolation. Det kræver nok, at jeg har et lidt andet materiale med i forbindelse med diskussionen end det, jeg har haft med i dag, og at jeg, om jeg så må sige, har læst lidt bedre på min lektie, end jeg har haft lejlighed til det på det punkt.

Jeg vil gerne sige om spørgsmålet varetægtsfængsling, at de seneste tal, der er kommet frem om antallet af varetægtsfængslede, viser en svag stigning, men de viser samtidig, at den andel af de varetægtsfængslede, som er sigtet for grove narkotikaforbrydelser, er kraftigt stigende. Jeg mener at kunne huske, at det er det, der er hovedbegrundelsen for, at vi har denne stigning i antallet af varetægtsfængslinger. Men som hr. Bernhard Baunsgaard og andre, der har interesseret sig for det spørgsmål i dag, ved, er vi igen i færd med at undersøge udviklingen i antallet af varetægtsfængslinger og få vurderet, hvilke årsager der kan være, hvis udviklingen fortsat går i en retning, der ikke er rigtig. Jeg er ikke i stand til i dag at give nye oplysninger, senere oplysninger, end dem, jeg har givet sidste gang, jeg var til samråd om sagen i retsudvalget.

Hr. Bernhard Baunsgaard spørger også, om ikke vi kan undgå en del af straffene, og spørger, om der er yderligere initiativer på vej med hensyn til kriminalpræventivt arbejde. Det vil nok være uforsigtigt af mig at sige det så præcist, at det ligesom forudskikker, at der i løbet af meget kort tid kommer et præcist oplæg med penge på, men jeg kan sige til hr. Bernhard Baunsgaard og til andre, der har spurgt om den side af sagen, at jeg bestemt ikke har glemt det vigtige kriminalpræventive arbejde.

Der gøres i øjeblikket nogle meget interessante og – så vidt jeg kan vurdere det – lovende forsøg i en række større provinsbyer, som, hvis de holder, hvad de lover, bør medføre, at man udvider disse forsøgsområder betydeligt. Der er meget, der tyder på, at det samarbejde, man dér har fået med de kommunale myndigheder af forskellig art, giver gode præventive resultater, og så vidt jeg kan